

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3218/2015. (XI. 10.) AB VÉGZÉSE**alkotmányjogi panasz visszautasításáról**

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Fővárosi Törvényszék 43.P.636.824/2014/7. számú ítélete, valamint a Pesti Központi Kerületi Bíróság 9.P.50.919/2010/111. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítása és megsemmisítése iránti alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] Az indítványozók – jogi képviselőjük útján – közösen előterjesztett beadványukban az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panasszal éltek a Fővárosi Törvényszék 43.P.636.824/2014/7. számú ítélete, valamint a Pesti Központi Kerületi Bíróság 9.P.50.919/2010/111. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítása és megsemmisítése iránt.
- [2] Az indítványozók alkotmányjogi panaszukban előadták, hogy a Fővárosi Önkormányzat forgalomszervezés keretében az Üllői útról – annak telítettsége miatt – az azzal párhuzamos Budapest, XIX. kerületi Derkovits utcára terhelte a forgalmat. A forgalom megtöbbszöröződése az indítványozó és szomszédai ingatlanában több szakértő által megállapítottan kárt okozott, egyrészt az „eladhatósági lehetőségük”, forgalmi értékük csökkent, másrészt a házak állaga is sérült (repedések keletkeztek a falakon). Lakossági bejelentés alapján az alperesek elismerték a kárt és vállalták, hogy elterelő utat építenek, amely azonban nem történt meg.
- [3] Az indítványozók ezért keresettel éltek, amelyet – álláspontjuk szerint – a szakértői vélemények ellenére az eljáró bíróságok elutasítottak, egyrészt elévülésre hivatkozással, másrészt azért, mert nem találtak ok-okozati összefüggést a kár keletkezése és az alperesek tevékenysége között. A bíróságok szerint – hangsúlyozták az indítványozók – nem volt releváns bizonyíték az alperesek elismerése a károkozás tekintetében (pedig emiatt vállalták az elkerülő út építését), továbbá az sem, hogy az alperesek a Derkovits utcára szakaszonként forgalomlassító, ún. new jersey elemeket és közlekedési lámpát helyeztek el.

- [4] Az indítványozók a jogerős bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztésére vonatkozó kérelmet terjesztettek elő, melyet a bíróság elutasított.
- [5] A bíróság tájékoztatása szerint az ügyben rendkívüli perorvoslatot nem terjesztettek elő.
- [6] Az indítványozók álláspontja szerint a bíróságok által hozott ítéletek Alaptörvénybe ütköznek. Az indítványozók megjelölték a B) cikk (1) bekezdését a jogállamiság elvének sérelmére vonatkozóan, felhívták az Alaptörvény V. cikk (2) bekezdését [helyesen V. cikk, melynek nincs (2) bekezdése], miszerint mindenkinek joga van a tulajdona ellen intézett jogtalan támadás elhárításához. Beadványukban megjelölték az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdését, miszerint a hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket meghozni, és az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését, a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogra vonatkozóan, valamint utaltak arra, hogy a bíróságok által hozott ítéletek az Alkotmánybíróság 173/D/2005. számú határozatában foglaltakat is sértik.
- [7] A főtktár hiánypótlásra hívta fel az indítványozókat beadványuk indokolását illetően. A hiánypótlásra felhívást követően az indítványozók megismételték első beadványuknak az Alaptörvény hivatkozott rendelkezéseire vonatkozó részét.
- [8] Az Alkotmánybíróság megvizsgálta az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényi feltételeit.
- [9] Az Abtv. 27. §-a értelmében az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva. Az indítványozók az alapul szolgáló per felperesei, az első fokú bíróság által hozott ítélet ellen fellebbezéssel éltek, jogorvoslati lehetőségüket kimerítették.
- [10] Az Abtv. 30. § (1) bekezdése értelmében az alkotmányjogi panasz benyújtására a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül van lehetőség. A Fővárosi Törvényszék 43.P.636.824/2014/7. számú ítéletének kézbesítése – a tértivevény tanúsága szerint – 2015. április 30. napján történt, az alkotmányjogi panaszt 2015. június 1-jén érkezették az első fokon eljáró Pesti Központi Kerületi Bíróságon. Az alkotmányjogi panasz előterjesztésére a törvényes határidőn belül került sor.
- [11] Az Abtv. 52. §-a értelmében az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia. Az indítványozók alkotmányjogi panaszukban megjelölték a megsemmisíteni kért bírói ítéleteket, és az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit.

Beadványukban előadták, hogy a bírói döntések miért ellentétesek az Alaptörvény felhívott rendelkezéseivel.

- [12] Az indítványozók álláspontja szerint a sérelmezett bírósági ítéletek sértik az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdését, miszerint a jogállamiság alapelve a jogbiztonság, amely a jogállami intézmények – köztük a bíróságok – működésének és döntéseinek kiszámíthatóságát, előreláthatóságát, továbbá a jogszabályok jogi állami céljai szerinti alkalmazását jelenti. Az indítványozók szerint a bíróság döntése ellentétes az alkotmányos alapelvvel, mert döntése ellentétes a jogbiztonsággal. Szerintük a jogbiztonság elve megköveteli azt, hogy a károkozót a kár megtérítésére kötelezzék, azonban ez a jelen ügy alapjául szolgáló perben elmaradt.
- [13] Az Alaptörvény B) cikkében megfogalmazott jogállamiság és jogbiztonság alkotmányos követelményére hivatkozásnak az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint csak kivételes esetekben – a visszaható hatályú jogalkotásra és a felkészülési idő hiányára alapított indítványok esetében – van helye {3062/2012. (VII. 26.) AB határozat, Indokolás [171]}. Az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése nem jogot, hanem olyan jogelvet tartalmaz, amelynek egyedi érintett vonatkozásában fennálló sérelme önmagában nem valósulhat meg, így arra alkotmányjogi panasz nem alapítható. {3315/2014. (XI. 21.) AB végzés, Indokolás [11]} Alkotmányjogi panasz esetében az Alaptörvény B) cikkére mind ezek alapján nem lehet alappal hivatkozni, mert az nem alapjogi rendelkezés {3195/2015. (X. 14.) AB határozat, Indokolás [29]}.
- [14] Az indítványozók ezen túlmenően hivatkoztak az Alaptörvény V. cikk (2) bekezdésére [helyesen V. cikk, melynek nincs (2) bekezdése], ami alapján szerintük mindenkinek joga van a tulajdona ellen intézett jogtalan támadás elhárítására, azonban esetükben, mivel a bíróság nem állapított meg kártérítést, megsértette a felhívott alaptörvényi rendelkezést. Sérelmezték még az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdését, miszerint a hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket meghozni. Azonban szerintük az ítéletek azzal sértik a fenti rendelkezést, hogy bár rendelkezésre álltak azok a jogszabályok, amelyek az I. és II. rendű alperesek felelősségét állapítják meg, a bíróságok azokat figyelmen kívül hagyták és nem kellően értékelték a becsatolt bizonyítékokat. Valamint az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmét is állították az indítványozók, mivel szerintük a bíróság nem vont le okszerű következtetéseket, és tisztességtelen a bíróságok eljárása azért is, mert a bizonyítékok ellenére döntött, illetve figyelmen kívül hagyott egyes bizonyítékokat. Sérelmezték továbbá, hogy az eljáró bíróságok a károkozás tekintetében elévülést állapítottak meg.
- [15] Az indítványozók utaltak továbbá az Alkotmánybíróság 175/D/2005. határozatára (helyesen az indítványban először szereplő 173/D/2005. AB határozat),

melyet álláspontjuk szerint közvetlenül sért a kifogásolt bírósági eljárás azzal, hogy a kár megállapítására vonatkozó szakvélemény, továbbá a károkozók kár-elismerése ellenére nem kötelezte a károkozót a kár megtérítésére.

- [16] A fentieket összegezve az indítványozók valójában nem a bíróságok sérelmezett ítéleteinek alkotmányossági vizsgálatát kérték, hanem azt kívánták elérni, hogy a tényállás megállapítása, a tények és bizonyítékok értékelése, valamint az abból levont következtetések tekintetében elfoglalt bírói álláspontot változtassa meg az Alkotmánybíróság. Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdése, valamint az Abtv. 27. §-a alapján azonban az Alkotmánybíróságnak nem feladata a konkrét jogvitákban való ítélezés, kizárólag arra van hatásköre, hogy alkotmányossági szempontból vizsgálja felül az eléje tárt bírói döntést, és kiküszöbölje az azt érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet. {3315/2014. (XI. 21.) AB végzés, Indokolás [16]; 3014/2015. (I. 27.) AB végzés, Indokolás [14]; 3029/2013. (II. 12.) AB végzés, Indokolás [16]; 3027/2014. (II. 17.) AB végzés, Indokolás [20]; 3168/2013. (IX. 17.) AB végzés, Indokolás [13]; 3091/2013. (IV. 19.) AB végzés, Indokolás [12]}.
- [17] Tekintettel arra, hogy jelen ügyben nem merült fel olyan, a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, illetve alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés, mely az alkotmányjogi panasz befogadását indokolta volna, az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panasz befogadását az Abtv. 56. § (2) és (3) bekezdése alapján, az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) pontjára figyelemmel visszautasította.

Budapest, 2015. november 3.

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Balsai István s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Juhász Imre s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kiss László s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1482/2015.

